

med den, som paa en Maade kan siges at være enstemmig foreslaaet af det i det andet Thing nedsatte Udvalg, — den som ikke til Behandling i Thinget — saa vilde derved være naaet, hvad der kan naas i denne Samling. Jeg skal tillade mig at oplæse det Forslag til en motiveret Dagsorden, som jeg i Genhold hertil vil tillade mig at stille.

Formanden: Det vil være rigtigere, at det ærede Medlem leverer Formanden Forslaget. Efter Forretningsordenen skal det ske.

Efter at have afgivet Forslaget til en motiveret Dagsorden til Formanden fortsatte

Rosenørn-Teilmann: Hvis den høitagede Justitsminister kunde erklære sig enig i eller rettere sagt udtale sig imødekommende lige overfor en saadan Dagsorden, saa vil jeg for mit Vedkommende føle mig tilfredsstillt. — Jeg vil endnu, inden jeg slutter, anmode ham om under de nøiagtige Overveielser, som Sagen jo ganske vist vil blive gjort til Gjenstand for af ham, ogsaa at have Opmærksomheden henvendt paa, hvorledes den norske Lovordning har virket i de nu forløbne Aar. Saavidt jeg veed, er den nye Lov i Norge af 1871, og der er altsaa nu forløbet nogle Aar siden dens Emanation. Jeg veed ikke, hvorledes man har følt sig tilfreds med den, men jeg kunde ønske, at man, inden man vidste nøie Bested dermed, ikke bestemte vilde gaa ud fra, at det var et ubrugbart Grundlag, som er blevet vedtaget i Norge. — Jeg skal altsaa tillade mig at foreslaa en Dagsorden affattet paa den Maade, som stet er i det Forslag, jeg har overleveret til Formanden.

Formanden: Det Forslag til en motiveret Dagsorden, som jeg har modtaget fra det 9de kongevalgte Medlem, lyder saaledes: „I det Thinget opfordrer Regjeringen til om mulig i Rigsdagens næste ordentlige Samling at fremkomme med Forslag angaaende en bedre Ordning af Statens Forhold til den ikke autoriserede Lægevirkomhed, gaar det over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Saavidt jeg skjønner, ligger Forskellen mellem den nu foreslaaede og den tidligere fremkomne Dagsorden nærmest, om ikke ubeløkkende, deri, at der her er udtalt en Opfordring, medens der i den tidligere Dagsorden ikkun er udtalt en Forventning. Derom vil jo i Øvrigt den ærede Forslagsstiller og Andre kunne udtale sig, men jeg skjønner ikke rettere, end at det nærmest maa siges at være Forholdet mellem de to Dagsordener. — Jeg skal strax bemærke, at jeg, naar vi komme til Afstemning, vil give den første Plads til den tidligere foreslaaede Dagsorden med tilhørende Ven-

dringsforslag og derefter eventuelt fortsætte med det senest fremkomne Forslag.

Sessen: Jeg vil blot svare det ærede kongevalgte Medlem (Ussing) paa den Bemærkning, der specielt blev rettet til mig, at jeg tror, at det er meget nøie bestemt ved Lovgivningen, hvilke Medicinalvarer der maa udleveres fra Apotheket efter Recept, og hvilke ikke. Men det var i Øvrigt slet ikke det, jeg lagde Bøgt paa, da jeg yttrede, at det Forslag, det ærede Medlem havde indbragt i en tidligere Session, efter min Mening gav et langt betydeligere Spillerum for Kvæksalveri, end dette vil faae efter det Lovforslag, der nu foreligger. Det ærede Medlems Forslag gik blot ud paa at begrænse Kvæksalveriet ved den Bestemmelse, at det ikke maatte udøves som Næringsvei, men der var derimod ikke sat nogen Begrænsning med Hensyn til, hvilke Slags Sygdomme man kunde tage i Kur. Der var ikke givet nogen Begrænsning med Hensyn til de Midler, der maatte anvendes, der kunde foretages farlige Operationer, kort sagt hvilken som helst Foranstaltning ligeoverfor den Syge, naar blot Vedkommende gjorde det som en Biforretning eller uden Bederlag eller kun gjorde det engang imellem, saaledes at det ikke kunde kaldes en Næringsvei. Det er deri, jeg mener, at nærværende Forslag har Fortrinnet fremfor det, det ærede Medlem dengang indbragte, og det var kun i Forbindelse dermed, at jeg nævnte Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag om, at Kvæksalverne skulle, hvad jeg finder meget rigtigt, være forhindrede fra at anvende meget farlige, stærke Midler, som ikke bør anvendes uden med særdeles Kyndighed i disse Midlers Betskaffenhed og Virkning. — Saaledes som Sagen nu foreligger, idet vi have et stort Antal Dagsordener at bevæge os imellem, skal jeg sige, at jeg finder, at den Dagsorden vil være bedst, som paa den stærkeste Maade søger at bringe Regjeringen til at fremme Sagen, og jeg har egentlig kun den Indvending mod begge de to Dagsordener, som sidst, nemlig idag, ere fremkomne, at de begge indeholde Ordene „om mulig“, at de ikke udtale en ubetinget Forventning om, at Regjeringen vil forberede et Lovforslag, saaledes at det kan blive forelagt i næste Rigsdagssession. Jeg kan ikke tro Andet, end at det vil være muligt, og jeg betvivler ikke, at det vil være rigtigt, at Thinget gaar ud fra den Forudsetning, at det virkelig er muligt; men da vi nu have tre Dagsordener, skal jeg dog ikke alene af dette Hensyn tillade mig at stille Forslag til en fjerde.

Nasmussen: Da der flere Gange er hentydet til, at det maatte antages, at Landstinget i sin Helhed ikke kunde bygge videre paa det foreliggende Grundlag til en Forandring i Kvæksalver-